ריבב"ן

משנה ב כלפחות היו עוקרין. הכלאים ומשליכין לפני בהמתן מזרעו עוכרי עבירה שלא היו נזמנעין לזרוע כלאים והיו שמתין שתי שמחות אחת שמנכסין שדותיהן ועוד שמשליכין לפני בהמתן התקינו שיהיו משליכין בדרכים ולא לפני בהמות ועדיין היו שמתין שמחה אחת שמנכסין שדותיהן התקינו שיהיו מפקירין את כל השדה והפקר ב"ד הפקר כדמתיב וכל אשר לא יבא לשלשת הימים יחרם

תקלין חדתין

הרשפון הוא: **כ"ג אמן פנינן.** והיא גרים מ"ק והבדל הכא לפרושי מתני' דהתם תשוב כי' בגרים דקשיא לרבי מהכא לתמה: **ומפרקין המגעל כו'.** כדיני תוס"מ תביב לה בתוספתא דלמרק המגעל מע"ג הדפוס שאינו צריך תוחן שרי מפא"כ לתמוד בצריך תוחן אסור: **ולא כבר איינו באדר.** כדתנן במתני' דהכא ומאיינן כי' ולמה צריך תו לאיין כמוצר: **דאמר.** תרין: **ושפוד.** לצרך ציון אחר: **אפלה.** שבה תלוחרת. כלומר שאיחרו הזרעים לצמוח ולא היו ניכרים עוד בעי"ר באדר: **מנין לציון.** היכא דמיתה בקרא: **קורא לו פרוש.** כלומר עושים ציונים על העומאה לידע לבפרים: **ורפא עלם פדם.** הא' קרא בנגעים ומקבל מתי' ופשטי' דקרא אלעתיד שיעבור ישראל ציונים על עצמות הפגרים ליטול משם ולקבדם בגיא הנון בגוב מ"מ דמו היא שלא בא הכתוב לא להחיר ולמד שיבא ליון שיפרסו מן העומאה: **על הצמות.** אע"פ שנתבטל הכבר מ"מ מעמא בחבל לי לית בהו רובם הקב: **על הבדרכ כו.** אע"פ שאינו אלא מקבל פ': **ע"ג אמן קבוצה.** על הבדר דהכי מעמא ליטול בקרא ומבה שיבא מחוכר בכנין לאפוקי אבן המתבגבל וכדמפרש ואילך: **במקום אחר.** אבר מתבגבל בלי ראמרו שבם היא הטומאה ועמאו טהרה אלא בדין: **אלו לאקום אבדרכ.** מדלא כתיב ומבה עליו אלא אלו אלו מעמא שבציון ע"ג מקום טהרה שאבל הקבר מציינין ובנבלי מ"ק (ג' כ') מפרש אלא לבפרסי לת הטהרות שלם היה הציון על הקבר ממש לא היה מרגיש עד שבא אחתום על הציון ועמאו הטהרות לכך עושין הציון שמוך לעומאה כדמוק קלת דכשבא על הציון מרגיש ואינו הולך על הטומאה: **אע"פ שאין מקיימין כן.** שהרי צריך להחזיק הציון מן הטומאה ואם עשה הציון על הטומאה ולאי אין מקיימין כן אלא צריך לחזק מטעמא דפרישות והל"ל דכי מלא אבן לא' מציינת ולאי במקום טהרה שיעמדו מ"מ המאהיל עליה טמא: **היו שנים.** אבנים מציינות ויריות ביניהן: **המאהיל עליהן טהור.** שאני אומר מפני הטומאה שביניהן ציינו על האבנים הם על מקום טהרה עומדים כלומר: **אם היה חורש.** המקום שבין האבנים חרוש ולאלי אין חורשין מקום הטומאה ואיישינן שמא מתת כ"ש מהאבנים יש טומאה ולכן ציינום עהיר וע"ג עמא: **שמא נשבבל הכבר.** עד שמת מבית ומעמא כמפרש לה ר' מני: **למפרע.** דהא כ"ז שלא נתבטל הכבר מעמא בחבל ולי ליכא ציון והיא לא ידע ועבר עליו מפקיד מהרהוריו: **לשעה.** עד שיתבטל: **ולא יתקלקלו בו לעולם.** דכשיבא ציון יבאר לעולם שבציון הטומאה אם ובראו כחוב כל קדשים שיבאו עליהן בשוגג לא בלילה וכשאין מציינין אין שוראין עליו אלא מחבב שלא חסר עדיין: **מתני' היו עוקרין.** הכלאים ומשליכים לפני בעל הבדות כדי שיתקיימו: **פשרבו ע"מ.** מפ' בגמרא: **גמ' שהיו מבבסין שדותיהן.** דכשהלין הכלאים מלאי היה מתבבס: **שהיו נהנין מן הכלאים.** שמשליכין לפני בהמתם: **יחרם כל רבוזו.** הרי שעזרא וכית דינו היה בידם לבפקיר כל רבוזם עובר על דברי הם: **מנין שהיא פעורה מן המעשרות.** דבפקר נמוכ שבפקירו בעלי לפיכן לא מקבל שהיא פטורה ממעשרות ומיבעית ליה לי' דו' הפקר ב"ד כמו שבפקירו בעלי לבפקיע אף מן המעשרות דאף שבבר נמלבו לבעלן לאות בה הוי הפקר ב"ד הפקר ויכול מי שרוצה לוכות בה ולמלא לבפקיע מעשרות לא היה הפקר דדעת ב"ד נופייהו אפשר לא הוי אלא לבפקיע זכותא דיליה לבעלים אבל לא לבפקיע זכותא דליהו דאיכו מאי בעיבתייהו אי לא לבפקיע כיון דבפקר ב"ד הוי הפקר לכל הבולה לוכות בה אוב לא קרינן ביה כי אין לו אלא ונחלה עמך: **לא בשביעית.** לפי שמתיריכין עליהן איסור עבודת קרקע ולא ימצאו אתון לבבא בשביעי ושמי הלחם: **ולא כמ"ש.** בסמוך מפרש לה: **וחדש ל'.** שמוסף בשביעית בשביעית וכי אינם פטורים הפירות ממעשרות לאותו חדש ואם"ד הפקר ב"ד אינו פטור ממעשרות לחם יהא מעשר אם עיבריהו בשביעית: **ניחא בשביעית.** דאין מעברין בדפרשית: **מ"ש מפי.** כלומר מ"מ ולאי דאיתיי הך בריתא מהבר לפרושי והבר פריך לאלי דאיתיי לאוכותי מהך בריתא דהפקר ב"ד פוער אף מעשר: **שלא לרבות כו.** לפי שהיכן כבר כלה בשביעית ולא נמצא בשביעית ב"ש חדש: **ירק מה"ל לאדם.** אחשב שמא ירא שמהבן נוש מעבר אבן הטמים שמטמא בחבא ומעמא ומעמא טהרות של ל"ש: **אבל משבחיר כו' ירק.** וה"ה תבואה: **היא שביעית כו.** דלעולם מותר לעבר שהרי יכולים לבבא תבואה מחו"ל ומעמא לבבא הבעור ומאי הלחם שבבא בפיקון. מדבא בשביעי: **אם היה חורש כיומים.** המקום שבין שני האבנים היה חרוש: **הרי הן כיחידות וביבבן פיסור.** דמסבמא לא היה אם טומאה שאין חורשין מקום הטומאה: ר"ג ותחתיהן טמא: **שמא נשבבל הכבר.** נמצא מעמא טהרות שלא בדין: **ולא נמצא מעמא טהרות לפרע.** אבל אין שלא נתבבל ואבא לא ידע ועבור עליו ומפקיד אבהרותיו: **מוטב שיתקלקלו בו לשעה.** עד שיתבבל: **ולא יתקלקלו בו לעולם.** דכשיבא ציון יבאר לעולם שעדיין הטומאה אם ובראו אלו קדשים שיעברו עליו בשוגג אי בלילה:

הלכה ב מתני' שהיו עוכרי עבירה.

מפרש בגמרא: **גמ' שהיו מבבסין שדותיהן.** דכשהלין הכלאים מלאי היה מתבבס: **שהיו נהנין מן הכלאים.** שמשליכין לפני בהמתן: **ולא אבר לא יבא.** בגזרת כתיב: **מנין שהיא פעורה מן המעשרות.** שביר ב"ד לבפקיר אבה שתהא פטורה מן המעשרות: **לא בשביעית.** לפי שמתיריכין עליהן איסור עבודת קרקע ויד הכל שולטת על הבפיעין ולא ימצאו לקבר העומר ושמי הלחם: **ולא בחולין שביעית.** בשמיעת לפי שבלה הישן ומתיריכין עליהן איסור מדם וכדמפרש בסמוך: **וחדש אחד.** שהבבמים מוסיפין בעיבורם בשביעית וכי אינו פוטרים הפירות ממעשרות ואם"ד הפקר ב"ד אינו פוטר ממעשרות לחם יהא מעבר אם עיבריהו בשביעית: **עד כדון בשביעית.** הגיחת שביעית שהין מעברין משום שני הלחם והעומר וכדפרישית: **מולאי שביעית.** מאי שעמא אין מעברין ואילי בלאיה זו דמיתי מינה דב"ד מבקרין: **עד שלא הסיר ר' לביא ירק מחו"ל לארץ.** שהבבו שמא יבא עמהן לחם מאבר דעמהם שמעמא בחבא ומעמא טהרות של ל"ש: **אבל משבחיר ר' לביא ירק.** וכ"ש בבואה: **היא שביעית היא של שאר שני שבוע.** דלעולם מותר לעבר שהרי לא יתלו הבפיעין שיוכלו בשביעית בשאר שני שבוע לעולם מעברין אפילו בשביעית: **אין בן בדא וכו'.** אבלעגל אבי דר' יוחנן דייק דהבפקר ב"ד פוער מן המעבר וקאמר ר' אבון דמהא ליבא לחשבא דמעבר ומעבר אינו מבבר מדמוריי מוסיפין מדם העיבור אלא דבשביעי' מבחין אותו ואם עיבריהו עבו בדיעה לאוריי' ועבבו אתקבת אבבים: **שהרבו.** שיבא החדש הזה בחידושו ולולי הוספת החדש הזה היה אב בבא לבעמים כימו' החבה ובעמים כימו' הבשמים: **ומיירא אמר רש.** ומיכן אמר דבר זה דב"ד פוערין מן המעשרות: **גדש שלא ליקט.** מתני' הוא בגרים ב"ש דבפיה הכ"ד מי שאסף והגדיש את העומרים לבקוש **אין בן בדא וכו'.** אבלעגל אבי דר' יוחנן דייק דהבפקר ב"ד פוער מן המעבר וקאמר ר' אבון דמהא ליבא לחשבא דמעבר ומעבר אינו מבבר מדמוריי מוסיפין מדם העיבור אלא דבשביעי' מבחין אותו ואם עיבריהו עבו בדיעה לאוריי' ועבבו אתקבת אבבים: **שהרבו.** שיבא החדש הזה בחידושו ולולי הוספת החדש הזה היה אב בבא לבעמים כימו' החבה ובעמים כימו' הבשמים: **ומיירא אמר רש.** ומיכן אמר דבר זה דב"ד פוערין מן המעשרות: **גדש שלא ליקט.** מתני' הוא בגרים ב"ש דבפיה הכ"ד מי שאסף והגדיש את העומרים

ועכרו העוברים וגו'. בגמרא מתקבל כתיב שלעתיד ישבו ישראל לייטים על עצמות הפגרים המוטלין ומבטיח דקרא הליין הוא שיטלו אותו משם ויקברו בגיא הנון גוב מ"מ דמו הוא שבא הכתוב להזהיר ולגלוד שיהא מדם עובה ליון שיפרסו מפני הטומאה: **עלם.** קדמים מלא קבא: **על הצמות.** אע"פ שמתבטל הכבר דאמרי מעמא בחבל ואילי בשים בהן דובע הקב אע"פ שאינו לא דיו בגיא ולא דיו מגיו: **על הבדרכ ועל הגבולות.** אע"פ שאינו אלא עבם אחד: **ע"ג אבן קבוצה.** על הקבר לאפוקי אבן המתבגבל דהכי מעמא ליבא דקרא ובבה שהוא מחוכר בבנין: **אף היא הולכת.** ומתבלבלת למקום אחר ואמרי שהטומאה היא שם ומטהרים טומאות ומעמאין טהרות שלא כדין: **למקום אבדרכ.** מדלא כתיב ובבה עליו ליון מעמא שאפילו על מקום טהרה שאבלו מציינין דאל"כ אינו מרגיש עד שיבוא על הליון וכבר נטמאו הטהרות לכך מרמיקין מקלת כשיבוא על הליון מרגיש בטומאה שלפניו ואינו הולך לשם: **מכאן לציון.** שעושין סימן: **כ"ג אני מגא אבן וכו' אע"פ שאינו רש.** שהרי צריך להרמיק הליון בין הטומאה לבין הטהרה כל שהוא בדפרישת בסמוך והבטומאה אמת האבן הרי כל האבן מעמא בהאל: **כ"ג אני אומר מה קטנן וביה נתון בחפיה** וכ"ה בסמ"ר. וה"פ מה שמרגלותיו מונחים אצל הבאבן ונקבר שלא בדרכו ולא היה מחזיק מקומו יותר מן האבן הזה ואפילו האבן קטן: **קטנון.** פי' שנקמן ואינו מחזיק הרבה ואבינו בספחים פ' בילד נולין דף פ"ו: **היו שנים.** אבנים מציינות ויריות ביניהן: **עליהן פטור.** שאני אומר מפני הטומאה שביניהן ציינו עליהן: **אם היה חורש כיומים.** המקום שבין שני האבנים היה חרוש: **הרי הן כיחידות וביבבן פיסור.** דמסבמא לא היה אם טומאה שאין חורשין מקום הטומאה: ר"ג ותחתיהן טמא: **שמא נשבבל הכבר.** נמצא מעמא טהרות שלא בדין: **ולא נמצא מעמא טהרות לפרע.** אבל אין שלא נתבבל והא לא ידע ועבור עליו ומפקיד אבהרותיו: **מוטב שיתקלקלו בו לשעה.** עד שיתבבל: **ולא יתקלקלו בו לעולם.** דכשיבא ציון יבאר לעולם שעדיין הטומאה אם ובראו אלו קדשים שיעברו עליו בשוגג אי בלילה:

הלכה ב מתני' שהיו עוכרי עבירה.

מפרש בגמרא: **גמ' שהיו מבבסין שדותיהן.** דכשהלין הכלאים מלאי היה מתבבס: **שהיו נהנין מן הכלאים.** שמבלין לפני בהמתם: **ולא אבר לא יבא.** בגזרת כתיב: **מנין שהיא פעורה מן המעשרות.** שביר ב"ד לבפקיר אבה שתהא פטורה מן המעשרות: **לא בשביעית.** לפי שמתיריכין עליהן איסור עבודת קרקע ויד הכל שולטת על הבפיעין ולא ימצאו לקבר העומר ושמי הלחם: **ולא בחולין שביעית.** בשמיעת לפי שבלה הישן ומתיריכין עליהן איסור מדם וכדמפרש בסמוך: **וחדש אחד.** שהבבמים מוסיפין בעיבורם בשביעית וכי אינו פוטרים הפירות ממעשרות ואם"ד הפקר ב"ד אינו פוטר ממעשרות לחם יהא מעבר אם עיבריהו בשביעית: **עד כדון בשביעית.** הגיחת שביעית שהין מעברין משום שני הלחם והעומר וכדפרישית: **מולאי שביעית.** מאי שעמא אין מעברין ואילי בלאיה זו דמיתי מינה דב"ד מבקרין: **עד שלא הסיר ר' לביא ירק מחו"ל לארץ.** שהבבו שמא יבא עמהן לחם מאבר דעמהם שמעמא בחבא ומעמא טהרות של ל"ש: **אבל משבחיר ר' לביא ירק.** וכ"ש בבואה: **היא שביעית היא של שאר שני שבוע.** דלעולם מותר לעבר שהרי לא יתלו הבפיעין שיוכלו בשביעית בשאר שני שבוע לעולם מעברין אפילו בשביעית: **אין בן בדא וכו'.** אבלעגל אבי דר' יוחנן דייק דהבפקר ב"ד פוער מן המעבר וקאמר ר' אבון דמהא ליבא לחשבא דמעבר ומעבר אינו מבבר מדמוריי מוסיפין מדם העיבור אלא דבשביעי' מבחין אותו ואם עיבריהו עבו בדיעה לאוריי' ועבבו אתקבת אבבים: **שהרבו.** שיבא החדש הזה בחידושו ולולי הוספת החדש הזה היה אב בבא לבעמים כימו' החבה ובעמים כימו' הבשמים: **ומיירא אמר רש.** ומיכן אמר דבר זה דב"ד פוערין מן המעשרות: **גדש שלא ליקט.** מתני' הוא בגרים ב"ש דבפיה הכ"ד מי שאסף והגדיש את העומרים

סתם אדר שני תניין: [א]מתקנין את הדרכים ואת הרחובות ואת מקוות המים ועושין כל צרכי הרבים: אלו [ב] [א]הן צרכי הרבים דנין דיני ממונות ודיני נפשות דיני מכות [ב]ופודין ערכין וחרמים והקדישות ומשקין את הסוטה [א]ושורפין את הפרה ועורפין עגלה ערופה ורוצעין עבד עברי ומטהרין את המצורע ומפרקין את המגעל מעל גבי המים [ב] ואין מחזירים [ב]אותן תמן [ד] תנינן משקין בית השלחין [ד]ומציינין על הקברות [ב]לא כבר איינו מאדר ותיפתר שירד שטף של [ה] גשמים ושטפו: ויוצאין אף על הכלאים לא [ו] כבר יצאו מאדר תיפתר [ד]שהיתה השנה אפילה ואין הצמחין נכרים מניין [ז] לציון [ג]ר' ברביה ר' יעקב בר בת יעקב בשם ר' חונייא דברת חוורין ר' יוסה אמרי לה ר' יעקב בר אחא בשם ר' חונייא דברת חוורין ר' חזקי' ר' עוויאל בריה דרב חונייא דברת חוורין בשם ר' חונייא דבית חוורן [ח] וטמא טמא יקרא כדי [ט] שתהא הטומאה קוראה לך בפיה ואומרת לך פרוש ר' אילא בשם ר' שמואל בר נחמן [ז] ועברו העוברים בארץ וראה עצם אדם ובנה אצלו ציון עצם מיכן [ה]שמציינין על העצמות אדם מיכן שמציינין על השדרה והגלגולת ובנה מיכן שמציינין [ט] על גבי אבן קבועה אם אומר את ע"ג אבן תלושה אף היא הולכת וממטא במקום אחר אצלו [ד]למקום טהרה ציון מיכן לציון ומצא [ו] [ח]אבן אחת מצויינת אע"פ שאין מקיימין כן המאהיל עליה טמא אני אומר מת [ב]מצויין והיה נתון תחתיה היו שתים המאהיל עליהן טהור ובינתים טמא אם היה חורש בינתיים הרי הן כיחידות ביניהן טהור וסביבותיהן (טהור) טמא תני [ב] אין מציינין על הבשר שמא נתעבל הבשר [ה]ר' יוסבא בר שונם בעא קומי ר' מנא ולא נמצא מטמא טהרות למפרע א"ל מוטב [ו] שיתקלקלו בו לשעה ואל יתקלקלו בו לעולם:

הלכה ב מתני' א"ר יהודה [ב] [ז]בראשונה היו עוקרין ומשליכין לפניהן משרבו

עוברי עבירה [ו]היו משליכין לדרכים התקינו שיהו מפקירין [ו]את כל השדה: **גמ'** אמר רבי יהודה בר': תני אמר ר' יהודה [ז]בראשונה היו עוקרין ומשליכין לפניהן והיו שמחים שתי שמחות אחת שהיו מנכשין שדותיהן וא' שהיו נהנין מן [ח]הכלאים משרבו עוברי עבירה היו משליכין על הדרכים אע"פ כן היו שמחים שהיו מנכשין שדותיהן התקינו שיהו מפקירין [ט]כל השדה כולה. מניין [ב] [י]שהפקר בית דין הפקר דבתיב [ג]וכל אשר לא יבא לשלשת הימים בעצת השרים והזקנים יחרם כל רכושו והוא יבדל מקהל הגולה מניין שהיא פטורה מן המעשרות [ב]רבי יונתן בריה דרב יצחק בר אחא שמע לה מן הדא [ב]אין [ג] מעברין את השנה לא בשביעית ולא במוצאי שביעית ואם עיברוה הרי זו מעוברת ותודש א' שהוא מוסיף לא פטור ממעשרות [י]הוא עד כדון שביעית מוצאי שביעית מאי א"ר [ג](אבהו) ר' בון שלא לרבות באיסור חדש ר' זעירא בשם ר' אלעזר (ר' אבהו) הדא [ד] דאת אמר עד שלא התיר רבי להביא ירק מחוצה לארץ לארץ אבל משהתיר רבי להביא ירק מחוצה לארץ לארץ היא שביעית היא של שאר שני שבוע: [ג]תני אין מעברין וכו': א"ר מנא הדא דאת אמר בראשונה שהיו השנים כתקנן אבל עכשיו שאין השנים כתקנן היא [ד]שביעית היא שאר שני שבוע תני' [ד] של בית רבן גמליאל עיברוה במוצאי שביעית מיד א"ר אבון אין מן הדא לית את ש"מ כלום [ד]שמור את חדש האביב שומריהו [ה] 'שיביאו בחידושו והיידא [ה] אמר' דא [ב]נדיש [ו] שלא לוקט תחתיו כל הנוגעות בארץ הרי הן (זה) של עניים וא"ר אמי בשם

משנת אליהו

הלכה ב שהיו הפנים כפיקון. עי' רש"י תענית י"ד ב' ד"ה אחמש וברש"י סנהדרין י"ח ב' ד"ה ומכון אחביב:

למקום אחר כמון הדבה שבדיין לא לקטו שם הפנים את הלקט כל הבבלים: **הנוגעות בארץ**

א) (תו"ק פ"ה הל"כ) (תוספתא שם פ"כ) ועי' בבלי מו"ק יד ב, **ב)** נ"מ האימום, **ג)** ל"ל אחמו, **ד)** מו"ק ב ב, **ה)** עיין תוס' מו"ק ו. ד"ה ואבלאים. (גליון הש"ס), **ו)** שם ז ב, **ז)** ירושל' פוטה פ"ט הלכה ה ותו"ר פ"ה הלכה ב ופ"ה ממעשר שני הל"ח, **ח)** מו"ק ה ב, **ט)** תוספתא פ"ה, **י)** פ"ש ו ב, **כ)** תוספ' פ"ה, **ל)** מו"ק ה ב, **מ)** (מו"ק י ב), **נ)** [מו"ק י ב], **ס)** [תו, **ע)** נזיר לו ב [ידו פאה פרק ה הל"ח] יבמות סט ב, **פ)** סנהדרין יג ב, **צ)** תנין, **ק)** ירושלמי שביעית פ"ו הל"ד ובדרים פ"ו הל"ח ובסנהדרין פ"ה הל"ב, **ר)** סנהדרין יב ב, **ש)** שם יג ב, **ת)** פ"ה הדא דאמר, **א)** פיאה פ"ה מ"ח,

עין משפט נר מצוה

מ א מי' פ"ז מי"ד הל"ח יב ופ"ג מקבלת הלכה ה:
י ב מי' פרק ח מעבדין הל"ח:
יא ג מי' פרק ח מטומאת מת הלכה ט:
יב ד מי' פרק ב מכלאים הל"ז:
יג ה מי' פרק ח מטומאת מת הלכה ט:
יד ו מי' שם הל"ח:
טו ז מי' פרק ב מכלאים הל"ז:
טז ח מי' פרק כד מסנהדרין הל"ז ופ"ש מ"מ פי' ב סעיף ח בהג"ה:
יז ט מי' פרק ד מקדשים המודם הלכה טו:
יח י מי' שם הל"ח:
יט כ מי' פרק ד מטמאת עניים הלכה ו:

נוסחת הבבלי

(א) ופורפין עגלה ערופה ושופין את הפרה: **(ב)** לא מבי ציון אחר: **(ג)** ר' יעקב בריה דבת יעקב בשם ר' נחוני דברת חתן ר' יוסי אמרי לה בשם ר' יעקב בר' אחא בשם דר' נחוניא דברת חתן ר"מ ור' עזיה בר' דרב נחוניא דברת חתן ומתא כי': **(ד)** למקום טהרה (אלא טהרות) ציון: **(ה)** ר' אימרי בר שונא: **(ו)** היו עוקרין ומשליכין כו': **(ז)** את כל הבדה סלה: **(ח)** מן הכלאים התקינו שיהו משליכין כו': **(ט)** ר' נתן בר' יצחק ר"מ משמע ליה: **(י)** הוא ניחא בשביעית במוצאי שביעית כו':

ציון ירושלים

מפרקין את המגעל מע"ג המים. עי' פי' המשנה להרמב"ם וכ"ק גרים מעל גבי האימום.

הגהות הגר"א

[א] ה"ג מחקנין את הדרכים מתן מגיע מקבלן בית השלמין וכו'. וה"ל גרים מו"ק ומהכל הכא לפרושי מתני' דהתם תשוב כ' דברים דקשיא לחו מהכא לתמה: **[ב]** מתן היה נתון: **[ג]** ל"נ מני אין מעברין וכו': **[ד]** ה"ג היא מוקמי שביעית היא שאר שני שבוע וה"ל דלעולם מעברין דלא מיבעיא לחם מה שנאמר איסור מדם דגלא"ה אינה עדיין לאחוכ:

תורה אור השלם

1. וְהִצְרַעְתָּ אֲשֶׁר בּוֹ הַנֶּגַע בְּנִדָּיו יִהְיוּ פְרֻמִים וְרֹאשׁוֹ יִהְיֶה פָרוּעַ וְעַל שָׂפָם יַעְטֶה וְטָמֵא טָמֵא יִקְרָא: ויקרא יג מה
2. וְעָבְרוּ הָעֹבְרִים בָּאָרֶץ וְרָאָה עֶצֶם אָדָם וּבָנָה אֶצְלוֹ צִיּוּן עַד קָבְרוֹ אֹתוֹ הַמְקַבְּרִים אֶל גֵּיא הֲמוֹן גוג: יחזקאל לט טו
3. וּכֹל אֲשֶׁר לֹא יָבוֹא לְשֹׁלֶשֶׁת הַיָּמִים כַּעֲצַת הַשָּׂרִים וְהַזְּקֵנִים יֵחָרֵם כָּל רְכוּשׁוֹ וְהוּא יִבָּדֵל מִקְּהַל הַגּוֹלָה: עזרא ז יח
4. שָׁמוֹר אֶת חֹדֶשׁ הָאָבִיב וְעָשִׂיתָ פֶּסַח לְיְיָ אֱלֹהֶיךָ כִּי בְחֹדֶשׁ הָאָבִיב הוֹצִיאֲךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם לָיְלָה: דברים טז א

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com